

Publicerad 2006-09-24 12:42 av Herr Ångest

### **Minnen**

Det är de små sakerna som smärta mest.

Det är de illa sydda stygnen på de för trånga jeansen som smärta honom.

Det är inte längre sparkarna hon utdelade i sömnen som gör ont.

Minnet av dem sparkar honom i medvetandet varje natt.

Det är läppglansen hon alltid glömde på nattduksbordet han minns.

Den som hon nu lämnat kvar. Det enda hon lämnade kvar.

Han minns hennes sätt att le när han snubblade på orden.

Han minns nakna fotsulor på våt moss.

Födelsemärket på halsen hon täckte när hon hälsade på en ny person.

De små korviga fingrarna som aldrig lärde sig spela piano.

Han minns skämtet som fick dem båda att skratta.

Han minns varm hud om kalla nätter.

Det är den sönderrivna sidan i hennes almanacka han minns,  
och orden hon skrivit där.

Det är den vissnade blomman i fönstret hon alltid glömde vattna.

Eller pastan hon alltid kokade för länge.

Hon kunde aldrig passa tider, men det kunde inte han heller.

Hon luktade inte ens särskilt gott, men hon luktade speciellt.

Och han kommer aldrig glömma stygnen.

Det är de små sakerna han minns.

De som smärta mest.

De som glöms fortast.

Det är så han minns henne.

Det är så vi minns varandra.

---

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Herr Ångest med Poeter.se id #10952 innehar upphovsrätten